

משקלקלו המינים מס' 1

"בראשונה היו מקבלים עדות החודש מכל אדם משקלקלו המינים (פירוש הר"ב: ששכרו עדי שקר להטעות את החכמים) התקינו שלא יהא מקבלין אלא מן המכירים" (ר"ה פ"ב)

קמצי"א ב"ר קמצי"א

קורעים מוסרים צועקים אוסרים

לצערינו הרב ישנם כמה שומים ואנשי בליעל בעלי זרוע. אחרי שנסו לקרוע העירוב בידים והשחיתו הרבה ממון ישראל וב"ה לא עלתה בידם, ואחרי שאכלו קורצא כי מלכא ומסרו בערכאות ר"ל וחיללו שם שמים, ואף שם נכשלו כי חוקי המדינה מתירים לכל אחד לעשות כפי דתו. ואחרי שרצו כעכברים אחרי אנשים ונשים וגו' ברחוב העיר וצעקו "חילול שבת".

ועתה הניע תור הלאסור אסור (תרגומו של מאלמים אלומים) ומקלקלים כדרך המינים הקדמונים שלא הודו בתקנת חכמים, להטעות את הצבור אודות כשרות העירוב, ואחר ששכרו קאר סערוויסעס בערבי שבתות ונותנים להם טעיף המכרז כי העירוב פסול ולא שילמו, התחילו לאחרונה להפיץ בכל ערב שב"ק כתבים שונים ומשונים עם גביית עדויות ברורות של אנשים נאמנים וידועים ורבנים מובהקים המפורסמים כל כך עד ששכחו שמותיהם... והאחרון הגדיל כי הצליחו לשרכב מודעה במכ"ע האומאפהענגיגן ארגאן פון ארטארדאקסישן איידענטום ונתחבר ע"י "הועד לשמירת שבת שע"י הוועד להיוזק הדת שע"י רבנים מובהקים הדרים כולם ביחד בתיבת דואר # 245 ברונקלין נ. י., ובו רשימה תלויה וארוכה ומוכירשם כדלהלן: אחד עשר נומערן, עשרה אדרעסן, תשעה זמנים, שמונה רחובות, שבעה קלקולים, ששה תקונים, חמשה מורי הוראה, ד' תצוה*, שלשה טפחים התלויים, שני וועדים, וחידוש הלכה עצום אחד בסוגיא דקרח שירד על העירוב, ודבר אחד אין שם לרפואה: מאן גברא רבא דחתים עליה. מי ומי ההולכים, מי ומי העדות, מי ומי הבי"ד, הכל כדי לבלבל דעת הקהל כדרך הכותים והמינים הקדמונים. (ואנו נגלה ברמיזא בסוף המאמר, מי הברגש הלזה אשר ירד להציל כל העדה מחילול שב"ק למפרע כי יושב בסתר הוא, ונזמר לו שיר של פגעים) ובטח לא ישקוטו במהרה כי על אלו נאמר כיום נגרש השקט לא יוכלו, וכדבריהם ו"ל כשהם יורדים יורדים עד לתהום.

ולאחרונה המציא מוחם החולה חידוש עצום!

עוקרים את הלחיים או חוטי הקורה ממקומם, מזיזים אותם למקום אחר סמוך, מצלמים תמונה או מכיאים רבנים, ומחזירים אותם למקומם קודם שיבואו המשגיחים מוועד העירוב. כי להמשגיחים יש סימנים מובהקים שכודקן בכל ערש"ק. אנו נודענו מזה רק אחר שלא הספיקו להחזיר חוט אחד ב 9 עוועניו ורחוב 54 ע"י מעשה שהיה, וראויים הדברים לספרם ברכים. שמעו ותצלנה אזינכם!

כמוש"ק פרשת תצוה העל"ש תיכף אחר צאת הכוכבים, שלח הרה"ג ר' חיים דוד ב"ר שליט"א דומ"ץ קהל ייטב לב את שליחו ר' יעקב פסח גרינבערג נ"י לבדוק לחי אחד, במעמד חברי וועד העירוב, אחרי שהוא בעצמו נדק אותו ביום ד' (זהו הד' תצוה* שלא תיקנו?) והיה במוח שהוא פסול, כי אינו מכוון נגד הקורה לפי מראית עיניו, ואף שאמרו לו שהרה"ג המכשיר שליט"א בעצמו נדק אותו בערב שב"ק, בכל זאת לא האמין. והיה כל כך במוח בצדקתו עד שאמר לר' יעקב פסח שרק על פי נס יכול להיות העירוב כשר, הראינו להשליח אופן המדידה שהוא כחוש המשקולת ובפלס הבנין, או הוציא מחיק הבעקומשע הלעוול הגדול שלו, ומדד בו אחת ושנים שתי וערב. אח"כ לקח מקל ארוך ומדד בשלישית, ונשכב פרקדן על הקרקע ליד הלח, והסתכל כלפי מעלה עד שראה הקורה, ולא זו בלבד, אלא שקירב ראשו ולחי שלו ללחי העירוב וכך הציץ בלחי וקורה בסקירה אחת, ולא נתקדרה דעתו עד שעצם עין אחת ופתח עין שנייה, ועצם עינו השנייה ופתח הראשונה וחזר חלילה, כך עשה לערך ג' פעמים, או אז עלה מן הקרקע ונדקדק מלא קומתו באמרו: "נעניתי לכם, טעות גדולה היתה בידינו והכל כשר". ולשכחו יאמר כי ר' י"פ הודה על זה ברכים. המטק מעבר לדף—

אך עוד אחרת קראתנו שם כליל מוצש"ק ההוא:

הראינו לו, כי קבענו שם על הצוה"פ הזה עוד לחי שני שאינו מכוון בכלל נגד הקורה, ופסול לגמרי, אך למראית עין נראה השני כשר, ולמה קבענו אותו? כדי להפיק דעת כמה מהרכבים המחודדי"ם שבהם (מאלו שדרים בתוך התיבת דואר #245 שבברוקלין נ"י) שחידשו חידוש (כי בתיבת דואר אין ספרים מצויים כ"כ): שמכיוון שהלחי הכשר אינו נראה כשר למראית עיניהם. אם כן צריך לקבוע לחי אחר שבאמת הוא פסול אך למראית עיניהם יהיה כשר. וראיה גדולה יש להם, כי שמעו שיש הלכה שצריך לשלוף הלחי הפסול מפני מראית העין, אם כן צריך לקבוע לחי פסול משום מרה"ע, כי לגבי שבת עקירה והנחה הם אותה המלאכה (אומר דבר בשם אומרו). וחברי וועד העירוב, אנשי חסד, לגמול חסד עם לוח עץ. למה לא? נענו להם וקבעו עוד לחי פסול. שיהיה. עד כאן מתקנת ה"וועד לשמירת שבת".... אבל חברי "הוועד להיזק הדת" מדה אחרת יש להם. מה עשו? הלכו באמצע השבוע (ד' תצוה"?) בלם לעקור לחי ולפסול העירוב כדרכם? ועקרו הלחי הפסול שהוספנו משום מראית העין, כי חשבוהו לכשר - ורישומו עוד היה ניכר - והניחו הכשר (שלפי דעתם פסול היה ממילא) וקראו אנשים להראות להם שהעירוב פסול, ונתקיים בהם ונהפוך הוא ובדבר אשר ודו עליהם.

אח"כ הלך השליח הנ"ל לבדוק עוד צוה"פ אחר סמוך לזה (כנראה זהו המפורסם ש"לא תיקנו עד ד' תצוה"*) ועמד משתומם, הלא חוט העירוב אינו מונח במקום הפסול כמו שראיתיו? ואימתי ראהו? כומן שהברנ"ש וחברי הוועד להיזק הדת וכו' וכו' קראו לו לראות ביום ג' תצוה שג"כ פסול כנ"ל, ואפילו עשו הרבה תמונות ממנה. אז נודע לנו פתרון התעלומה. כי משני העירוב מצא ביום ד' חוט שזו ממקומו לערך שני טפחים ונח על מסמר אחר. והחזירו בעצמו. אך תמ"ה גדולה תמה, וכמעט שנודעו, האם אמת הוא מה שרואה בעיניו, שחוט העירוב שהוא של מצווה קיבל חיות דקדושה עד כדי כך, שזו ממקומו בעצמו? וכמעט שכתב את הדבר עלי ספר למופת. וברוך מפענח נעלמים! כי אז האיר לנו, שהחיות שקיבל לא היה מעצמו אלא ע"י חברי הוועד לש"ש ע"י הוועד לה"ה וגו' הם האצילו מהודם עליו. והזיוו אותו ממקומו, לצלמו במלא הדרתו בתמונה ולהראותו, ולא הספיקו להחזירו עד שהגיעו שומרי העירוב הסובבים בעיר. וברחו על נפשם. ע"כ תולדות הלחי שלא עמד מאיליו עד ד' תצוה*.

עוד מגבורות חברי הוועד לש"ש

בערש"ק פרשת תרומה נודע לנו כי אחד מטובי המחודדי"ם ואחיו שגם הוא משנתו שלמ"ה, מהמוכחקים ביותר של הוועד לש"ש שע"י הוועד לה"ה וגו' הנ"ל הכל כמבואר מעבר לדף. גוררים אנשים להראות לחי אחר שלפי מראית עין אדם לא נראה מכוון, ונודע לנו מהרה"ג ר' אליעזר דוד ראפאפורט שליט"א אב"ד ק"ק קרן לדוד כי גם אותו קראו להראות לו הפסול שמצאו. פגשנו אותם שם, וכמעט מים הורדנו חוט המדידה, ונוכחו בעצמם שהוא ישר בעשן הקמורת. הרב ראפאפורט הודה לנו ופנה לעסקיו (וגם סיפר זאת ברבים באחד משיעוריו) אך מה יעשה המחוד"ד יו"ר הוועד לש"ש וכו' וכו', גם הוא פנה לעסקיו, סובב ברחובות עיר אנה ואנה עם דרייווער ומי ממכיריו שפגש, סחב אותו להראותו את יקר תפארת הלחי הפסול אשר מצא, אף שנוכח בעצמו שאינו כן, וכך עשה כל יום השישי (ביום השב"ק אינו סוחר כלום, ששיטתו שכל העיר הוא סרטי"א) ותיכף כמוצ"ש המשיך בעבודתו, כי עבודת הקודש עליהם כבוב ישאו.

לאחר שנודע לנו מאחד הרבנים ממעשיו שאלנו אותו, היתכן להביא אנשים ולשקר להם שהוא עקום? הלא נוכח בעצמו כשמדדנו עם חוט המשקולת שהוא מכוון וישר? והאיך יכול החי להכחיש את החי? ואז ענה לנו במתק שפתיו: "מנין לכם שהוא ישר? מחוט המשקולת? חוט המשקולת אינו רא"ה, כי אולי קניתם חוט המשקולת (drop line) עקום?" היש חיד מתוק מזה? ודברי פי חכם חן.

(התירוץ הלז אינו פלא כי בית אבותיו הוא ב"ת תירו"ץ)

מובטחנו שעליו כיוונו הו"ל בדורשם את הכתוב שנאמר על שלמה המלך ע"ה ויחכם מכל האדם.

ושבתו בשלום!

כי כל הפסולים לא היו ולא נבראו מעולם, אך כותבי הפסולים כן היו וכן נבראו, בערב שבת בין השמשות.